

در باره زندگی رفیق شهید،

منوچهر اویسی

اعتصاب و تجمع کارگران هفت تپه

بنا به گزارشات منتشره، صبح روز چهارشنبه ۱۰ دی ماه، کارگران تجهیزات مکانیکی مجتمع نیشکر هفت تپه، در اعتراض به غیبت رد شده در فیش حقوقی برج هشتم امسال برای چند تن از همکارانشان، در مقابل ساختمان مدیریت تجهیزات دست به تجمع زدند. بر اساس این گزارش، ۴ تن از کارگران نیشکر هفت تپه روز پنجشنبه ۸ آبان ماه، توسط نیروهای امنیتی در منزل شخصی خود بازداشت و دو روز بعد به زندان فجر دزفول منتقل و نهایتاً روز ۱۴ آبان با تودیع قرار وثیقه آزاد شدند. همزمان مدیریت تجهیزات مجموعه مدعی شده است که تایم شیت های برج آبان ماه را برای ۴ کارگر مذکور نیز پر و ارسال کرده است و غیبت مندرجه با تصمیم حسین امیلی نماینده مدیر عامل صورت گرفته است.

اخراج نماینده صنفی کارگران شهرداری

ایلام به دلیل پیگیری

مطالبات صنفی کارگران

به گزارشی به تاریخ دوشنبه ۱۵ دی ماه، یکی از کارگران قراردادی و نماینده صنفی کارگران شهرداری ایلام از ۵ روز پیش تاکنون اجازه حضور در محل کار خود را نداشته است. بر اساس این گزارش، وی طی چند سال گذشته در نهاد صنفی کارگران قراردادی شهرداری عضویت داشته است. همکاران این فعال کارگری می‌گویند که کارفرمای آن‌ها به بهانه عدم نیاز در روز چهارشنبه ۱۰ دی ماه با اتمام قرارداد کار درصدد اخراج او برآمده است اما دلیل اصلی اخراج او پیگیری مسایل صنفی کارگران بوده است. کارگران در توضیح مخالفت خود با تعدیل این کارگر می‌گویند: وی با ۲۲ سال سابق کار مدت‌ها پیش از سوی کارگران شهرداری ایلام مسئول پیگیری مطالبات صنفی کارگران بود و بخش زیادی از مطالبات کارگران این شهرداری مربوط به تعویق سه ماه حقوق و تامین امنیت شغلی کارگران بوده است. کارگران بایبان اینکه تمامی فعالیت‌های نماینده آن‌ها جنبه صنفی و قانونی داشته است، خواستار بازگشت به کار او شده‌اند.

سرسخن:

ملاحظات در رابطه با خواستهای

بر حق کارگران هفت تپه

مبارزات پیگیرانه کارگران هفت تپه که خلع ید از بخش خصوصی در صدر خواست های آنان قرار دارد، از مدتها پیش در پیوند با خلع ید از اسد بیگی، گره خورده است که با واگذاری مجتمع هفت تپه به بخش خصوصی صاحب آن شناخته می شود.

موضوع خلع ید از اسدبیگی، سرمایه دار آزمند و غارتگر این واحد بزرگ صنعتی، هنگامی جدی شد که برخی از نمایندگان مجلس ظاهراً در پشتیبانی از خواست کارگران و در واقع در تضادهای جناحی بین خود، پیگیر این موضوع شدند. با ارجاع پرونده این مجتمع صنعتی به "هیات داوران سازمان خصوصی سازی" مساله خلع ید از اسد بیگی و انتقال مالکیت مجتمع به دولت یا نهاد و یا فردی دیگر وارد فاز جدیدی شد. در همین رابطه وزیر اقتصاد دولت روحانی در ۹ دی ماه در مجلس رژیم در پاسخ به پرسشی در باره مساله خلع ید از مالک مجتمع نیشکر هفت تپه اعلام کرد: "هفت تپه غیرقابل برگشت است و نباید به این خط برویم. تا به امروز هیچ حکمی مبنی بر خلاف قانون بودن این واگذاری به ما ابلاغ نشده است و باید مجری این قانون باشیم". این سخنان آشکارا ماهیت ضد کارگری و شدت اختلافات جناح های مختلف هیات حاکمه در رابطه با مالکیت هفت تپه را نشان می دهد.

قبل از این که هیات داوران سازمان خصوصی سازی تصمیمی در این زمینه اتخاذ کند، زمزمه هایی شنیده می شد مبنی بر اینکه ممکن است "هیات" مزبور ضمن خلع ید از اسد بیگی مالکیت مجتمع را به سرمایه دار "اهلیت" دار و یا نهادی چون سپاه یا "بنیاد مستضعفان" منتقل نماید. به همین دلیل هم کارگران آگاه هفت تپه کماکان بر خواست خود مبنی بر خلع ید از بخش خصوصی تاکید نموده و هشدار دادند که به هیچ وجه زیر بار چنین تصمیمی نمی روند.

این کارگران که در مقابل تبلیغات مسئولین دولتی که خصوصی سازی را سیاست غیر قابل برگشت

چریک فدایی خلق رفیق منوچهر اویسی جز اولین دسته زندانیان سیاسی بود که توسط رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی بعد از ۳۰ خرداد سال ۶۰ تیرباران شدند. در اول تیر سال ۶۰ رادیو و تلویزیون رژیم در طول روز خبری را بار ها تکرار کرد. خبر این بود: "۲۳ مهاجم مسلح"، "اعدام انقلابی" شدند. این عده بر اساس اطلاعیه دادستانی کل انقلاب اسلامی روز ۳۱ خرداد تیربارن شده بودند و شامل رفقا سعید سلطانیپور، محسن فاضل، جعفر قنبر نژاد، بهنوش آذریان و منوچهر اویسی و ... می شدند. به واقع با سرکوب خونین تظاهرات ۳۰ خرداد، تیرباران های ۳۱ خرداد پیام سردمداران جنایتکار جمهوری اسلامی به مردم مبارز ایران و همه فعالین سیاسی بود که تعرض بزرگی برای سرکوب سیستماتیک و سراسری دستاوردهای قیام بهمن شروع شده است.

در میان این تیرباران شدگان رفقا منوچهر اویسی و بهنوش آذریان در ارتباط با چریکهای فدائی خلق ایران در ۲۵ اردیبهشت ماه همان سال دستگیر شده بودند. بنابراین وقتی که دادستانی در اطلاعیه اش اعدام آنها را به "توطئه اخیر گروه ها" یعنی تظاهرات ۳۰ خرداد نسبت می داد بیشمارانه دروغ می گفت. چون تعداد زیادی از اعدام شدگان آن روز اساساً ربطی به تظاهرات ۳۰ خرداد نداشتند آنها از قبل از این تظاهرات دستگیر شده بودند و در نتیجه نمی توانستند نقشی در حرکتی داشته باشند که بعد از دستگیری آنها رخ داده بود. واقعیت این بود که سردمداران جمهوری اسلامی همچون همیشه دروغ می گفتند. گردانندگان رژیم، با این اعدامها سیاستی را علنی می کردند که اربابانشان آنها را

ملاحظات در رابطه با ... از صفحه ۱

دولت و نظام اعلام کرده و با خلع ید از کارفرمای هفت تپه موافقتی نشان نمی دادند، با ارجاع سرنوشت مالکیت مجتمع هفت تپه به "هیأت داروران سازمان خصوصی سازی" و شنیدن زمزمه هایی مبنی بر تغییر مالک هفت تپه از اسد بیگی به مالک خصوصی دیگر، کوتاه نیامده و کماکان برخواست خود پای فشرده و تأکید نمودند که هیچ شکلی از خصوصی سازی هفت تپه و یا نیمه خصوصی کردن آن مورد توافق آنها قرار ندارد؛ بلکه "شرکت باید

دولتی شود". چرا که کارگران می پندارند که با انتقال مالکیت از دست یک سرمایه دار منفرد به دولت، مسئولیت بیشتری در رابطه با حفظ کارخانه و همچنین پرداخت دستمزدهای کارگران و امنیت شغلی آنان از سوی کارفرما نشان داده خواهد شد. البته همانطور که می دانیم پیش از این نیز در جریان اعتصاب و تظاهرات پرشور و طولانی مدت کارگران دلیر هفت تپه گفته شده بود که کارخانه باید با "نظارت کارگری اداره شود". چرا که "در اینصورت شرکت شکوفا

میشود و وضعیت معیشتی ما ده ها برابر الان بهتر خواهد شد".

اما علیرغم همه مخالفت ها، "هیأت داروران سازمان خصوصی سازی" که در خط دولت روحانی کار می کرد با توجه به حمایت شخص روحانی و معاونش جهانگیری از اسد بیگی، به عدم خلع ید از مالک کنونی هفت تپه رأی داد و بنابراین کمترین تغییری در برنامه خصوصی سازی دولت ایجاد نشد. شکی نیست که این امر با عکس العمل هایی در میان کارگران هفت تپه مواجه شده و بحث هایی را در میان آنان دامن خواهد زد. در نتیجه برای تمامی نیروهایی که روند مبارزات جاری کارگران هفت تپه را دنبال می کنند، ضروری ست تا به این بحث ها توجه کنند. در همین رابطه چند نکته را باید برای ارتقای آگاهی کارگران مبارز مطرح نمود.

مخالفت کارگران ایران و از جمله کارگران هفت تپه، با خصوصی سازی مخالفت برحق و کلاً به جایی است. کارگران هفت تپه همه شاهد بودند که آنچه دولت تحت نام خصوصی سازی انجام داد واگذار کردن کارخانه به قیمت بسیار نازل به قوم و خویشان مقامات و دست اندرکاران دولت بود. تا آنجا که در میان کارگران سیاست خصوصی سازی به "خصولتی" سازی معروف شده است. چرا که کارگران این سیاست دولت را وسیله ای می دانند جهت پخش ثروتهای جامعه بین آقازاده ها و نزدیکان مسئولین دولتی. شیوه خصوصی سازی واحد های تولیدی دولتی در جمهوری اسلامی به این صورت بوده است که در بیشتر مواقع، یک شرکت دولتی به ثمن بخش (به

قیمت بسیار کم) به آقازاده ها و نورچشمی ها و نزدیکان دار و دسته حاکم فروخته و یا به واقع واگذار می شود. اما مالک جدید که در چشم به هم زدنی میلیونها تومان از طریق رابطه با مقامات دولتی نصیبش شده است، تشخیص می دهد که در شرایط رکود و بحران حاکم به جای راه اندازی تولید و سرو کله زدن با مشکلات موجود، از طرق دیگری بر سرمایه خود بیافزاید. به همین دلیل آنها اغلب با به حراج گذاردن جان و معاش کارگران، دست به فروش کارخانه می زنند. همچنین در خیلی از موارد خصوصی

در رابطه با خواست "نظارت کارگری" بر تولید، در حالی که چنین مطالبه ای برحق بوده و طرح چنین مسأله ای بیانگر سطحی از آگاهی کارگران ما می باشد، اما چنین امری در شرایط سلطه سرمایه داری وابسته در ایران و تحت حاکمیت رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی به هیچوجه امکان تحقق ندارد. در شرایطی که دیکتاتوری حاکم حتی امکان ایجاد تشکل های مستقل کارگری را به آنها نمی دهد و همانگونه شاهد بودیم تلاش کارگران مبارز و آگاه ما در سالهای گذشته برای حرکت در چنین جهتی، آنها را با تهدیدات متعدد وزارت اطلاعات و بالاخره با شکنجه و زندان مواجه نمود، واضح است که نظارت کارگری نیز هرگز با وجود نظام حاکم نمی تواند متحقق شود. به همین دلیل است که چریکهای فدائی خلق به مثابه کمونیستهای دلسوز طبقه کارگر ایران همواره تأکید کرده اند که شرط تحقق "نظارت کارگری" نابودی سلطه سرمایه داری و سرنوشتی رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی می باشد.

سازی واحد های دولتی شاهد بوده ایم که مالک جدید فوراً مبادرت به اخراج کارگران به خصوص کارگران با سابقه نموده و یا با اقدام به فروش ماشین آلات و مواد خام و کل موجودی انبارها، عملاً تولید را خوابانده است. در موارد زیادی هم کارفرمایی که کارخانه مورد نظر را به دلیل رابطه و با رشوه به دست آورده، با استفاده از این حق مالکیت، درب کارخانه را بسته و سپس مبادرت به فروش زمین کارخانه کرده است. با توجه به افشاگری های کارگران هفت تپه، اسد بیگی نیز در چنین خیالاتی بود و یا می باشد. وقتی نماینده مجلس رژیم اعلام می کند که هفت تپه ۲۴۰۰ میلیارد تومان ارزش داشته که به ۶ میلیارد تومان به اسد بیگی واگذار شده است، روشن است که مساله کسی که چنین ثروت باد آورده ای یکشبه نصیبش شده است راه اندازی تولید و حل و فصل مسائل بیش از ۵ هزار کارگر نمی باشد؛ بلکه در شرایطی که تخمین زده می شود که هر هکتار زمین این مجتمع حداقل ۳۰۰ میلیارد تومان قیمت داشته باشد، این سرمایه دار تازه به دوران رسیده نیز در صدد فروش آن زمین ها و افزایش ثروت و سرمایه های خود، به قیمت به بیکاری کشاندن چند هزار کارگر و محکوم کردن زن و فرزندان آنها به گرسنگی و فقر و مرگ تدریجی بر خواهد آمد. با این توصیف طبیعی است که کارگران مخالف خصوصی سازی باشند، امری که در عمل امنیت

شغلی کارگران را تهدید نموده و انبوه کارگران را در شرایط رکود و تورم توانان سیستم گندیده سرمایه داری دچار بیکاری کرده و با معطلاتی بزرگ مواجه می سازد. در ضمن یکی از دلایل اختلاف بین جناح های درون حکومت در رابطه با "هفت تپه" نیز که تحت پوشش های مختلف بیان می شود، وجود زمینهای مجتمع نیشکر هفت تپه در وسعت حدود ۲۴ هزار هکتار می باشد که چشمهای همه دزدان حریص حاکم در جستجوی پول مفت را در همه جناح های دولتی به خود جلب کرده است.

اما در رابطه با برخی مسایلی که در میان کارگران هفت تپه مطرح می باشد، یکی از نکات این واقعیت است که در چهارچوب نظام سرمایه داری حاکم و سلطه رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی دولتی شدن مالکیت کارخانه به معنای بهبود " ده ها برابر" ی وضعیت معیشت کارگران نمی باشد و چنین نتیجه ای از آن حاصل نمی شود. البته واقعیت این است که خلع ید از کارفرمای بخش خصوصی و بازگشت مالکیت واحد تولیدی به دولت، خواست اغلب کارگران ایران می باشد و در نتیجه مسلماً مخالفت با سیاست خصوصی

سازی که جمهوری اسلامی بنا به توصیه اربابان امپریالیست خود بر اساس سیاست های بانک جهانی و صندوق بین المللی پول، آن را در ایران پیاده نموده، فشاری به دولت محسوب می شود. این واقعیتی ست که واگذاری کارخانجات دولتی به بخش خصوصی، باعث هر چه بیشتر تباہ شدن زندگی کارگران و دیگر زحمتکشان ایران گشته است، اما برگشت کارخانه از بخش خصوصی به دولتی نیز در اوضاع بحرانی کنونی که رکود سر تا پای اقتصاد سیستم ظالمانه سرمایه داری را فرا گرفته است، دردی از دردهای بیکران کارگران را درمان نمی کند. هر کارگر آگاهی به عینه می ببیند که شرایط معیشت کارگران واحد های دولتی چگونه است و چطور آنها نیز از عدم پرداخت گاه چندماه حقوق و فقدان امنیت شغلی در رنج اند. بنا براین صرف دولتی شدن این کارخانه ها در چارچوب این نظام هیچ تضمینی برای بهبود اوضاع حاکم بر کار و زیست کارگران ایجاد نمی کند.

در رابطه با خواست "نظارت کارگری" بر تولید، در حالی که چنین مطالبه ای برحق بوده و طرح چنین مسأله ای بیانگر سطحی از آگاهی کارگران ما می باشد، اما چنین امری در شرایط سلطه سرمایه داری وابسته در ایران و تحت حاکمیت رژیم

ادامه در صفحه ۳

در باره زندگی رفیق منوچهر ... از صفحه ۱

برای پیشبرد آن به قدرت رسانده بودند. یعنی سرکوب همه جانبه انقلاب. به همین دلیل هم بود که در طول چند سال، هزاران کمونیست و آزادیخواه وحشیانه اعدام شدند. آن روزها و در سال خونین ۶۰ که مرگ در هر گوشه ای در کمین کمونیستها و آزادیخواهان بود، روزی نبود که روزنامه های جمهوری اسلامی نام تعدادی از عزیزان مردم و طرفداران کارگران را به عنوان "محراب" و "منافق" و "مرتد" و "مفسد فی الارض" هایی که تیرباران شده اند، اعلام نکنند.

رفیق منوچهر اویسی که همراه با همسرش بهنوش آذریان در ۳۱ خرداد سال ۶۰ تیرباران شد در سال ۱۳۳۶ در یک خانواده کُرد چشم به جهان گشوده بود. زمانی که دوران دبیرستان را به پایان رسانده و دیپلم گرفت آتش انقلاب، ایران را فرا گرفته بود. او که در شهر سقر کردستان بزرگ شده بود در جریان شرکت در انقلاب سالهای ۵۶ و ۵۷ به مبارزی آبدیده بدل شد و همچون خیلی از هم نسلان خویش به خیل پشتیبانان سازمان چریکهای فدائی خلق ایران پیوست. همان توده هائی که در جریان انقلاب فریاد می زدند "فدائی فدائی تو افتخار مائی" و یا "ایران را سراسر سیاهکل می کنیم". با چنین پیش زمینه هائی وقتی که جمهوری اسلامی به قدرت رسید و به جای پاسخ به خواستها و مطالبات توده های به پا خاسته، بساط سرکوب مطالبات و مبارزات آنها را در سراسر کشور پهن نمود؛ و با وحشیگری تمام خلق کرد را آماج حملات ارتش و پاسداران خود نمود؛ رفیق منوچهر انتظار داشت که سازمانی که از آن پشتیبانی میکرد در دفاع از کارگران و ستمدیدگان به مقابله با این رژیم و سیاست های سرکوبگرانه اش بر خیزد اما خیلی زود متوجه شد که این سازمان بر عکس انتظار او راه ماشاات و سازشکاری با رژیم ددمنش جدید را در پیش گرفته است. به همین دلیل هم وقتی که چریکهای فدائی خلق ماهیت دار و دسته حاکم بر سازمان را افشاء نموده و راه انقلاب و رهائی کارگران و ستمدیدگان را تشریح نمودند و بر ضرورت سازماندهی مسلح توده ها تاکید نمودند با شور و شوق به آنها پیوست و در شاخه کردستان تشکیلات به فعالیت پرداخت. متأسفانه در جریان یک ماموریت تشکیلاتی ماشینی که رفیق منوچهر در آن قرار داشت دچار تصادف شد و پای رفیق آسیب دید. به همین دلیل هم منوچهر جهت معالجه به تهران منتقل شد و رفیق بهنوش مسئولیت مداوا و رسیدگی وی را عهده دار شد. رفیق بهنوش خود متولد آبادان و به تازگی تحصیل دانشگاهی در آمریکا را رها کرده و برای شرکت فعال در انقلاب به ایران بازگشته بود. این آشنائی به ازدواج این دو رفیق منجر شد و حاصل این ازدواج فرزندی بود که رژیم دارو شکنجه جمهوری اسلامی او را به دنیا نیامده در شکم مادرش تیرباران نمود. تیرباران بهنوش یکی از اولین نمونه های اعدام زنان باردار بود که بعدها و در طول سال ۶۰ تا ۶۷ بار ها به دست دژخیمان جمهوری اسلامی تکرار شد و داغ ننگی بر پیشانی جنایتکاران حاکم نشاند.

رفیق منوچهر به دلیل ایمانش به آرمانهای طبقه کارگر و تلاش خستگی ناپذیرش جهت آزادی و رهایی این طبقه از زیر یوغ استثمار سرمایه داران زالوصفت در زندگی مبارزاتی اش ریفیقی مقاوم و پیگیر بود به همین دلیل هم در زمان دستگیری و زمانی که در چنگال دژخیمان جمهوری اسلامی اسیر بود برغم همه اذیت و آزارهای آنها از مقاومت دست نکشید تا آنجا که یکی از هم بدانش در نامه هایی که از زندان اوین به بیرون فرستاده بود در باره اش نوشته است: "از گروه اشرف دهقانی است در تصادف یک پایش را از دست داده که دو سه شب از درد می نالید به او قرص آنتی بیوتیک نمی دادند می گفت پایش چرک کرده، نه قطع می کنند و نه قرص می دهند که چرک ها را از بین ببرد." او روحیه بسیار مقاومی و مبارزی داشت آهنگهای کردی می خواند و همچنان به دنبال راه های مقاومت و مبارزه داخل زندان بود.

دارو دسته ضد مردمی جمهوری اسلامی از همان فردای شکست قیام بهمن لحظه ای از تهاجم به دستاوردهای این قیام و شکنجه و آزار و کشتار توده ها و مبارزین باز نایستاده بودند اما علیرغم همه این جنایات باز هم نتوانسته بودند آن سکوت قبرستانی دلخواه خود را بر سراسر ایران حاکم سازند. آنها با اعدام های ۳۱ خرداد که رفیق منوچهر یکی از قربانیانش بود، فصل نوینی در جنایت آفریدند که با قتل عام زندانیان سیاسی در سال ۶۷ به نقطه اوج خود رسید.

بیشک از دست دادن هر ریفیقی درد آوراست؛ اما یاران ما به "مرگ خود آگاهان" بودند و می دانستند که علیرغم هر فراز و نشیبی که امر انقلاب دچار شود اما این خون ها به زمین نمی ماند و بذر های آگاهی را آبیاری و خنجر انتقام را صیقل خواهند داد و راه رهایی کارگران را هموار خواهند نمود.

یاد رفیق منوچهر اویسی، گرامی و راهش پر رهرو باد!

ملاحظات در رابطه با از صفحه ۲

کارگر ستیز جمهوری اسلامی به هیچوجه امکان تحقق ندارد. در شرایطی که دیکتاتوری حاکم حتی امکان ایجاد تشکل های مستقل کارگری را به آنها نمی دهد و همانگونه که شاهد بودیم تلاش کارگران مبارز و آگاه ما در سالهای گذشته برای حرکت در چنین جهتی، آنها را با تهدیدات متعدد وزارت اطلاعات و بالاخره با شکنجه و زندان مواجه نمود، واضح است که نظارت کارگری نیز هرگز با وجود نظام حاکم نمی تواند متحقق شود. به همین دلیل است که چریکهای فدائی خلق به مثابه کمونیستهای دلسوز طبقه کارگر ایران همواره تاکید کرده اند که شرط تحقق "نظارت کارگری" نابودی سلطه سرمایه داری و سرنگونی رژیم کارگر جمهوری اسلامی می باشد. بنابراین در حالیکه کمونیست ها باید در کنار کارگران از مطالبات برحق کارگران و مبارزات آنها برای ایجاد کمترین بهبودی در شرایط زیست و کار خود حمایت کنند، اما نباید اجازه دهند که درک های غیر واقعی از یک مطالبه، در صفوف کارگران توهماات نادرست را دامن بزند. کارگران باید بدانند که خلاصی از دست سیاستهای همچون خصوصی سازی که از سوی نهاد های امپریالیستی به جمهوری اسلامی دیکته می شود بدون نابودی این رژیم سفاک در گام اول امکان پذیر نیست. رهائی کارگران از یوغ سرمایه داری و از زیر بار حاکمیت ضد کارگری و به غایت ارتجاعی رژیم حاکم منوط به مبارزه آنها با این رژیم می باشد. به همین دلیل هم کارگران پیشرو باید ضرورت مبارزه جهت سرنگونی جمهوری اسلامی را هر چه وسیعتر در میان کارگران تبلیغ کنند و به تامین الزامات و تدارکات این امر حیاتی بپردازند.

طرح خواست های کارگران هفت تپه در مقابل جناح های حکومت و کل سرمایه داران

با توجه به تجمع ۳ دی ماه در حمایت از مطالبات کارگران هفت تپه در مقابل دادگستری در تهران، خواستهای مشخص این کارگران به این ترتیب اعلام شد: کارگران هفت تپه علاوه بر خواست بازگرداندن شرکت توسعه نیشکر هفت تپه به بخش دولتی، خواست های دیگری طرح کرده اند که عبارتند از:

۱- خلع ید و سلب مسئولیت از تمام کارگزاران مدیریت سابق. مدیران جدید شرکت باید مورد تأیید کارگران باشند، ۲- به رسمیت شناختن نمایندگان منتخب کارگران در زمینه نظارت بر شرایط ایمنی و بهداشت کار، جلوگیری از سوانح، رعایت ساعات کار و غیره ۳- بازگشت همه کارگران اخراجی به کار و پرداخت حقوق و مزایای دوران بازداشت و یا اخراج آنها ۴- پرداخت فوری تمام حقوق و مزایای عقب افتاده ۵- به رسمیت شناختن تشکل های مستقل کارگری و به طور مشخص سندیکای کارگران هفت تپه از سوی دولت و کارفرما ۶- به رسمیت شناختن حق اعتراض، اعتصاب و راه پیمائی. همچنین کارگران معتقدند که برای جلوگیری از انواع اختلاس ها، دزدی ها و حیف و میل ها لازم است:

الف- کارگران برای نظارت نمایندگان منتخب خود بر تولید، استخدام، ماشین آلات و مواد خام، انبار تولیدات، زمین های متعلق به شرکت برای جلوگیری از فروش زمین ها، منع اخراج تلاش کنند و بکوشند این موارد در شرکت هفت تپه تثبیت و نهادینه شوند ب- حساب های شرکت شامل ترازنامه، حساب سود و زیان و حساب جریان نقدینگی یا تغییرات خزانه شرکت علنی باشند و نمایندگان کارگران حق بررسی اسناد مربوط به این حساب ها را داشته باشند.

تجمع اعتراضی کارگران آبدار آبفای

استان کهگیلویه و بویراحمد

صبح روز یکشنبه ۱۴ دی ماه، شماری از کارگران آبدار آبفای استان کهگیلویه و بویراحمد برای دریافت حقوق های معوقه خود دست به تجمع زدند. این کارگران می گویند: مطالبات حدود ۲۰۰ نفر از کارگران آبدار استان کهگیلویه و بویراحمد ۶ ماه است پرداخت نشده و ما بارها خواستار رسیدگی به وضعیت شغلی خود بوده ایم. تحت مسئولیت مستقیم اداره آب و فاضلاب این استان در بخش ها و شهرستان های دیشموک، بهمئی، گچساران، باشت، پاتاوه و یاسوج فعالیت داریم و دست کم پرداخت ۶ ماه دستمزد و بیمه ما به تاخیر افتاده است. یکی از کارگران معترض با بیان اینکه وی و همکارانش از مراجعات مکرر به نهادهای ذیربط برای دریافت حقوق معوقه خود هیچ نتیجه ای نگرفته اند، افزود: مسئولان مرتباً وعده پرداخت مطالبات ما کارگران را می دهند اما در عمل هیچ خبری نیست و هنوز اقدامی برای پرداخت معوقات مزدی صورت نگرفته است. میانگین سوابق کاری هر یک از کارگران ۱۵ سال تا ۲۰ سال است و در بین کارگران، کسانی هستند که با سوابق بالاتری مشغول کار هستند. در حالی مطالبات مان به تاخیر افتاده که در شرایط بد اقتصاد فعلی که همه چیز بیش از اندازه گران شده، ما در حال تجربه کردن شرایط بد معیشتی هستیم اما مسئولان شرکت آب و فاضلاب استان هیچ واکنشی نسبت به تعیین تکلیف وضعیت مطالبات مان و پرداخت حقوق، بیمه و مشخص شدن وضعیت قراردادهایمان انجام نمی دهند. این کارگران با بیان اینکه انتظار داریم مسئولان موضوع معوقات مزدی کارگران آبدار کهگیلویه و بویراحمد را پیگیری کنند، در خاتمه افزودند: کارگران آبدار بیش از این تحمل بی پولی را ندارند و در این میان خدمات جبران ناپذیری به معیشت آن ها وارد شده است.

خودکشی و جان باختن کودک کار

به گزارش روز دوشنبه ۱۵ دی ماه، رضا، نوجوان حدوداً ۱۸ ساله که صحبت هایش سالها پیش در برنامه تلویزیونی ماه عسل مورد توجه بسیاری قرار گرفته بود اقدام به خودکشی کرد و جان خود را از دست داد. این کودک کار در این برنامه تلویزیونی در پاسخ به سوال مجری که پرسیده بود، آرزویت چیست؟ گفته بود از صبح تا شب سر کار بودم وقت نکردم به آرزویم فکر کنم.

آتش نشانان اصفهان و پیگیری

پرداخت حقوق و مزایا

به گزارش برنا، روز شنبه ۱۳ دی ماه، جمعی از آتش نشانان اصفهان در اعتراض به نحوه پرداخت حقوق و مزایای خود، در مقابل ساختمان مرکزی شهرداری این شهر تجمع کردند. یکی از آتش نشانان حاضر در تجمع گفت: تا زمانی که مشکلات ما آتش نشانان حل نشود این تجمعات ادامه خواهد داشت و شهرداری باید مشکلات آتش نشانان را حل کند.

حمله نیروهای مزدور شهرداری و انتظامی

به بساط دست فروشان کوی گلستان اهواز

بامداد روز جمعه ۱۲ دی ماه، واحد اجرائیات شهرداری اهواز و نیروی انتظامی در خیابان گارگر کوی گلستان اهواز با لودر به بساط دستفروشان اهواز حمله کردند. بیشتر این دستفروشان جوانانی از حاشیه شهر اهواز هستند و به دلیل بیکاری مجبور هستند جهت تامین مایحتاج خانواده های خود به دست فروشی روی بیاورند. یکی از دستفروشان معترض می گوید: ۳ نصف شب ریختن سرمان، نگهبانان را زدند، یکی را انگشت اش را شکستن با بطوم برقی. همه نقاب به صورتشان زده بودند. نزدیک به ۱۰۰ تا ۱۵۰ بساط اینجا را بهم زدند. حدود ۲۰۰ خانوار از این بساط نون می خورند. از کدام اسلام، کدام قانون. آدم ها اگر بیکار نبودند نمی آمدند وسط خیابان بساط بکنند.

تجمع اعتراضی دستفروشان معترضی

خیابان فردوسی در سنج

روزهای شنبه ۱۳ و یکشنبه ۱۴ دی ماه، جمعی از دستفروشان سنج با تجمع در خیابان فردوسی، اعتراض خود را به ممنوعیت های جدید اعمال شده بر شغلشان را اعلام کردند. معترضین می گویند: ممنوعیت دستفروشی در خیابان فردوسی، منطقه ای که مدت ها در آن کار کرده ایم و می توانیم درآمد کافی داشته باشیم، معیشت ما را به مخاطره می اندازد. یکی از این دستفروشان می گوید: چگونه ما باید هزینه های زندگی و اجاره خانه هایمان را بپردازیم و از پس این همه خرج بر بیاییم، چرا به فکر معیشت ما نیستند؟ این در حالیتیست که معاون خدمات شهری شهرداری سنج از آغاز اجرای طرح ساماندهی دستفروشان پیاده راه فردوسی در هفت نقطه این شهر و شب بازار خبر داده است. نامبرده در جمع خبرنگاران اظهار داشت: از امروز صبح دستفروشان در پیاده راه فردوسی حق پهن کردن بساط را ندارند و فقط در ساعت ۱۸:۳۰ غروب و به صورت شب بازار باید فعالیت کنند. بر اساس این گزارش، تعداد زیادی از کارگران بیکار سنج از طریق دستفروشی در خیابان فردوسی امرار معاش می کنند و این گروه معتقدند که در نقاط دیگر شهر نمی توان درآمد کافی به دست آورد. لازم به یائ آوری است که شمار زیادی از

دستفروشان خیابان فردوسی شهر سنج روز شنبه ۲۹ آذر ماه نیز در اعتراض به تصمیم مسئولان محلی دولتی، سپاه پاسداران و نیروی انتظامی مبنی بر جلوگیری از ادامه فعالیت معیشتی آنان در خیابان فردوسی در مقابل مقر شورای اسلامی شهر تجمع کرده بودند و خواهان کار یا بیمه بیکاری و در غیر اینصورت ساماندهی در محلی قابل دسترس برای مشتریان در ساعت مناسب روز شدند.

تجمع زنان کارگر سایت پسماند صفیره در

اعتراض به عدم پرداخت ماهها

معوقات مزدی

به گزارش خبرگزاری ایرنا روز دوشنبه یکم دی ماه، تعدادی از زنان کارگر سایت پسماند صفیره، نسبت به تعطیلی این شرکت و عدم پرداخت ماهها معوقات مزدی، مقابل شهرداری اهواز دست به تجمع اعتراضی زدند. سایت صفیره در دیرکرد پرداخت حقوق کارگران، شرایط نامناسب کاری و نبود امنیت شغلی، بسیار نام آشناست. این کارگران همچنین در روزهای چهارشنبه ۲۲ مرداد ماه و شنبه ۲۹ آذر ماه، تجمع اعتراضی برپا کرده بودند.

کار زنان و دختران در توزیع پوشاک یعنی

کارمزدی بدون قرارداد و بدون بیمه

به گزارش روز دوشنبه ۱۷ آذر ماه، یک زن فروشنده که اکنون بیش از ده روز است بیکار شده می گوید: ماهها در یک ماتوفروشی در مرکز شهر تهران کار کرده و "کارمزدی" دستمزد گرفته است: من به تعداد مانتوهایی که به مردم می فروختم، مزد می گرفتم. بخشی از سود فروش را کارفرما به من می داد اما نه قرارداد مکتوب داشتم و نه بیمه بودم. بسیاری از زنان و دختران شاغل در بخش توزیع پوشاک، به همین شیوه کار می کنند یعنی کارمزدی، بدون قرارداد و بدون بیمه. چرا بر صنف فروشندهگان نظارت نمی شود، چرا آن ها را مجبور به بیمه کردن کارگران نمی کنند و چرا مجبورشان نمی کنند به ما حقوق ماهانه بپردازند؟! این زنان هیچ تشکل، اتحادیه یا نهاد مشارکتی ندارند تا بتوانند از حقوق خود دفاع کنند. به گفته او، فضای بیرحم کار به شیوه کارمزدی، آدم ها را رقیب هم کرده است: ما نه توان ایجاد تشکل داریم و نه حوصله ی آن را!

تجمع شهروندان حامی کارگران نیشکر

هفت تپه در تهران

به گزارش خبرگزاری هرانا، روز چهارشنبه ۳ دی ماه، تعدادی از شهروندان و دانشجویان در راستای حمایت از کارگران مجتمع کشت و صنعت نیشکر هفت تپه از بابت احقاق و رسیدگی به مطالبه این کارگران مبنی بر خلع ید از مالک شرکت مذکور و خروج این شرکت از بخش خصوصی در مقابل ساختمان وزارت دادگستری دست به تجمع اعتراضی زدند. تجمع کنندگان شعارهایی از جمله " مرگ بر ستمگر درود بر کارگر " " ایستاده ایم در سنگر، دانشجو و کارگر " " از هفت تپه تا تهران زحمتکشان در زندان " " دانشجو، معلم، کارگر اتحاد، اتحاد " " فرمان بورژوازی اصل خصوصی سازی " سر دادند. پس از پایان تجمع شماری از تجمع کنندگان بازداشت و پس از ساعتی آزاد شدند.

بازنشستگان کارگری با تجمع مقابل

ادارات تامین اجتماعی به شرایط معیشتی

خود اعتراض کردند!

روز یکشنبه ۱۴ دی ماه، بازنشستگان کارگری با حضور مقابل ادارات تامین اجتماعی اهواز، تهران و مشهد، نسبت به شرایط معیشتی و حقوق های پایین انتقاد کردند. یکی از بازنشستگان می گوید: مهمترین خواسته ما اجرای دقیق ماده ۹۶ قانون تامین اجتماعی و افزایش مستمری ها به اندازه هزینه های زندگی است. در عین حال از اجرای ناقص همسان سازی انتقاد داریم و خواستار افزایش عادلانه و قانونی مستمری ها هستیم. ارائه درمان رایگان و مکفی و خدمات رفاهی مناسب، دیگر خواسته های بازنشستگان کارگری است؛ بازنشستگان در عین حال، خواستار مشارکت در تعیین سرنوشت و تشکیل یابی آزاد و مستقل هستند.

تجمع کارکنان پتروشیمی بندر امام خمینی

روز سه شنبه ۲ دی ماه، جمعی از کارکنان قرارداد موقت سازمان منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندر امام خمینی برای دومین روز متوالی، در محل این سازمان دست به تجمع زدند. آنها خواهان اجرای طرح طبقه بندی مشاغل طبق قانون طرح مزایای اقلیمی و اجرای پرداخت عیدی پایان سال طبق قانون کار شدند.

زخمی شدن یک کولبر در نوار مرزی

نوسود

به گزارش کولبر نیوز روز جمعه ۱۲ دی ماه، نیروهای هنگ مرزی رژیم در نوارمرزی نوسود به سوی دسته ای از کولبران آتش گشوده اند که در نتیجه آن یک کولبر اهل روستای نیسانه نوسود با نام پیام سهرابی از ناحیه دست به شدت زخمی شده است. بر اساس این گزارش، نامبرده جهت درمان به بیمارستانی در شهر جواهرود منتقل شده است.

تجمع کارگران آب و فاضلاب روستایی

استان خوزستان در اعتراض به بلاتکلیفی

شغلی و معوقات مزی

صبح روز شنبه ۲۹ آذر ماه، کارگران آب و فاضلاب روستایی استان خوزستان، با بیان تجمع اعتراضی خود در مقابل ساختمان آب و فاضلاب این استان گفتند: مطالبات صدها نفر از کارگران شبکه آب و فاضلاب روستایی استان خوزستان چند ماه است پرداخت نشده و ما بارها خواستار رسیدگی به وضعیت شغلی خود بوده ایم. حدود ۹۵۰ کارگر آبدار، ۶۳۰ نیروی طرحی، ۲۵۰ کارگر قراردادی در آب و فاضلاب روستایی خوزستان هستیم که از میان ما فقط ۲۵۰ نفر به اداره آب و فاضلاب اهواز منتقل شده اند و مابقی به شهرستان های استان همانند حمیدیه، باوی و کارون مشغول خدمت رسانی هستند. یکی از معترضان در ادامه گفت: میانگین سوابق کاری هر یک از کارگران ۱۵ سال تا ۲۵ سال است و در بین کارگران؛ کسانی هستند که با سوابق بالای ۲۸ سال در آستانه بازنشستگی هستند.

شکایت کارفرمای شرکت مجتمع نیشکر

هفت تپه علیه کارگران

بر اساس گزارش روز پنجشنبه ۱۱ دی ماه، فرزانه زیلابی اظهار داشت: شکایت کارفرمای شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه با عنوان اخلاف در نظم عمومی که به تازگی علیه کارگران شرکت کشت و صنعت نیشکر هفت تپه مطرح شده بود در شعبه دوم دادرسی عمومی و انقلاب شوش قرار منع تعقیب صادر شد. گزارش می افزاید: اسدیگی ها تاکنون ده ها شکایت غیر مدلل و غیر مستند علیه کارگران معترض و نمایندگان مستقل کارگری مطرح کرده اند. جای تأسف دارد که دادرسی عمومی و انقلاب شهرستان شوش در جریان این پرونده ها بارها و بارها، دستور جلب بدون احضار کارگران با هجوم پرتعداد مأموران به منزل آنها و قرار بازداشت موقت کارگران معترض را صادر کرده است. این پرونده سازی ها در موارد متعددی پیرو گزارش رئیس پلیس اطلاعات و امنیت شوش تشکیل شده پس از آن دستور بازداشت توسط دادستان شوش صادر و سپس شکایت اسدیگی ها از کارگران پیوست پرونده میشد. در نهایت منجر به صدور

قرار منع تعقیب می گردید. برابر قانون حق مسلم کارگران جهت اقدام قانونی علیه اسدیگی ها و عوامل آنها در هر جایگاهی، جهت تعقیب کیفری، جبران خسارات مادی و معنوی و اعاده حیثیت، محفوظ می باشد.

تجمعات کارگران قراردادی خدماتی

شهرداری بوشهر در اعتراض به کسر بخشی

از دستمزد ماهانه

روز چهارشنبه ۳ دی ماه، یک از کارگران معترض شهرداری بوشهر گفت: حدود ۱۰۰ کارگر قراردادی در بخش خدمات و پسماند شهرداری بوشهر مشغول کارند که به کسر ماهانه مبالغی از حقوقشان معترض هستند و معتقدند کارفرما بدون دلیل قانع کننده ای، هر ماه بخشی از حقوقشان را کسر می کند. کارگران شهرداری چندین بار دست به تجمع اعتراضی زده اند که آخرین آن در روز دوشنبه یکم دی ماه، بدون نتیجه خاتمه یافت. این کارگر افزود: تاکنون بیمه مرداد سال ۹۸ و اردیبهشت و شهریور سال جاری کارگران پرداخت نشده است. مسئولان شهری مشکلات بوجود آمده در زمینه کاهش حقوق را در نتیجه پرداخت حق بیمه کارگران عنوان می کنند که بهانه قابل قبولی نیست.

ضرب و شتم دستفروشان اهواز توسط

نیروهای مزدور شهرداری و انتظامی

روز شنبه ۱۳ دی ماه، شماری از دستفروشان اهواز که به گفته منابع محلی طی روزهای گذشته اموالشان توسط واحد اجرائیات شهرداری این شهر تخریب شده است، در مقابل ساختمان شورای شهر دست به تجمع اعتراضی زدند.

تجمع اعتراضی کارگران

پتروشیمی دهدشت

صبح روز سه شنبه ۲ دی ماه، کارگران معترض به منظور پیگیری خواسته هایشان مقابل ورودی شرکت پتروشیمی دهدشت تجمع کردند.

پرداخت ۳ ماه معوقات مزی کارگران

شهرداری ایلام در پی تجمعات اعتراضی

روز شنبه ۶ دی ماه، کارگران قرارداد مستقیم شهرداری ایلام گفتند که در روزهای گذشته ۳ ماه معوقات مزی خود را از سوی مدیریت شهری دریافت کرده اند. یکی از کارگران شهرداری ایلام در این مورد اظهار داشت: حساب های مالی شهرداری ایلام به دلیل داشتن شاکای خصوصی در ادوار گذشته ۳ ماه بود که مسدود شده بود، در نتیجه حقوق همه کارگران شهرداری پرداخت نمی شد.

۱۰ میلیون کارگر زیرزمینی با حداقل

حقوق در کشور داریم

یکی از اعضای کانون شوراهای اسلامی که نهادی رژیم ساخته برای کنترل و سرکوب کارگران می باشد در اوائل دی ماه اعتراف نمود که ۱۰ میلیون نفر کارگر زیرزمینی در کشور مشغول کارند. کارگرهایی که هیچ کس بر حقوق آنها نظارت نمی کند و همه شان از حداقل مزد تعیین شده هم حقوق کمتری می گیرند. بعضی ها ماهانه ۷۰۰ یا ۸۰۰ هزار تومان دستمزد دارند.

استقرار گارد ویژه پاسخ تجمع جوانان

جویای کار شهریوی

روز چهارشنبه ۱۹ آذر ماه، جمعی از جوانان جویای کار روستای شهریوی از توابع بهبهان، در اعتراض به بیکاری و نبود شغل، در مقابل درب اصلی پالایشگاه بیدبلند ۲ این شهرستان، تجمع کردند. نیروهای پلیس جهت جلوگیری از ادامه تجمع این افراد در مقابل درب اصلی پالایشگاه حضور یافتند.

اهالی قصر قند در سیستان و بلوچستان

نان روزمره خود را قسطی می خردند

به گزارش روز سه شنبه ۱۸ آذر ماه تجارت نیوز، برخی شهروندان در سیستان و بلوچستان به دلیل مشکلات معیشتی به خرید قسطی نان روی آورده اند و در برخی مناطق به نانوانی ها بدهکارند، آنها در گرو خرید نان، کارت ملی گرو می گذارند. یکی ۱۵ هزار تومان بدهکار است و دیگری فقط ۳ هزار تومان. نانوانی که خودش یکی از اهالی قصر قند است می گوید که دستان خودش هم تنگ است و آنقدرها نمی تواند نسیه فروشی کند. بعضی هایشان کارت ملی مشتری ها را گرو گرفته اند و بعضی هم به حساب آشنایی و همسایگی کار می کنند و فقط به نوشتن اسم و بدهی اکتفا کرده اند. البته گهگاه، خیریه ای پیدا می شود که سراغ نانوانی ها می آید و بدهی بدهکاران نانوانی ها را صاف می کند اما این نانو معتقد است که این کارها چه فایده ای دارد؟

فقر شدید یعنی زندگی با درآمد کمتر از

۱/۹۰ دلار در روز

روز شنبه ۲۲ آذر ماه، بر اساس گزارشی از تسنیم به نقل از راشاتودی آمده است، فقر شدید یعنی زندگی با درآمد کمتر از ۱/۹۰ دلار در روز. بانک جهانی اعلام کرد: بین ۹.۱ تا ۹.۴ درصد از جمعیت جهان در سال جاری میلادی با فقر شدید دست و پنجه نرم می کنند. اگر بحران همه گیری ویروس کرونا به وجود نمی آمد، انتظار می رفت نرخ فقر در ۲۰۲۰ تا ۷.۳ درصد کاهش یابد.

یک کارگر اخراجی هفت تپه به خاطر فشار

معیشتی و بیکاری خودکشی کرد!

شب شنبه ۲۲ آذر ماه، رضا الکثیر ساکن شهر حرد، در فاصله چند کیلومتری با کارخانه نیشکر هفت تپه دست به خودکشی زد. رضا الکثیر دارای یک برادر و سه خواهر فلج بود. او که در شرکت هفت تپه کار میکرد از محل کار خود اخراج شد بود و به خاطر عدم بازگشت مجدد به سر کار دست به خودکشی زد. این در حالی بود که رضا الکثیر، بارها به آمیلی و اسدیگی ها مراجعه کرده بود، ولی متأسفانه آنها حاضر نشده بودند که او را به سرکار بازگردانند. رضا، به تازه گی نامزدی کرده بود. او بخاطر فشار معیشتی، بیکاری، فقر و نداری، دست به خودکشی زد و متأسفانه جان عزیزش قربانی منافع صاحبان سرمایه سود پرست شد.

تجمعات اعتراضی کارگران بیکار شده

پتروشیمی ایلام با خواست بازگشت به کار

با راه اندازی پروژه الفین و واحد شیرین سازی در یکی از شرکت های پیمانکاری پتروشیمی ایلام این شرکت با کارگران خود که حدود ۳۰ نفر هستند، تسویه حساب کرد و تلاش های این کارگران برای تمدید قراردادهای شغلی که در همان روزها منقضی شده بود، بی نتیجه ماند. روز دو شنبه ۸ دی ماه، کارگران بیکار شده معترض اعلام کردند: کار پیدا کردن در این فصل از سال برای ما ساده نیست، از مدیریت پتروشیمی ایلام می خواهیم کارگرانی که هر کدام ۵ تا ۸ سال عمر خود را برای ساخت این پروژه های عمرانی صرف کرده اند، برای اشتغال در واحدهای تازه افتتاح شده پتروشیمی بکار گیرند. این کارگران در روزهای شنبه و یکشنبه هم در اعتراض به وضعیت شغلی خود تجمعاتی برگزار کرده بودند. همچنین آنها در روز چهارشنبه ۳ دی ماه، در نامه ای به استاندار و امام جمعه ایلام، خواستار رسیدگی به مشکلات خود و بازگشت به کار شدند. همچنین روز پنجشنبه ۴ دی ماه، تجمع اعتراضی کارگران اخراجی پتروشیمی ایلام در شهرستان چوار، برای سومین روز متوالی ادامه داشت. کارگران معترض می گویند: ما نیروهای بومی هستیم و کار در پالایشگاه حق ماست. بعد از خاتمه کار ساخت، نیروهایی را از بیرون استخدام کردند و به ما گفتند که دیگر نیازی به شما نداریم! ما زن و بچه داریم و تنها امیدمان، همین پتروشیمی است که در منطقه محل سکونت ما قرار دارد.

تجمع پرسنل شرکتی وزارت بهداشت

شیراز

روز شنبه ۱۳ دی ماه، گروهی از پرسنل شرکتی وزارت بهداشت در شیراز در مقابل استانداری فارس تجمع اعتراضی برگزار کردند. آن ها در این تجمع خواستار تبدیل وضعیت شغلی خود به قراردادی شدند.

کارگران پیمانی شهرداری بندرعباس: ماه

ها معوقات مزدی و بلاتکلیفی

روز شنبه ۲۹ آذر ماه، کارگران معترض شهرداری بندرعباس گفتند: حدود ۳۰۰ کارگر پیمانی شاغل در بخش خدمات و فضای سبز شهرداری بندرعباس در استان هرمزگان هستیم که جدا از معوقات مزدی ۳ ماهه، حدود ۸ ماه حق بیمه پرداخت نشده داریم. آخرین حقوقی که دریافت کرده ایم مربوط به شهریور ماه بوده که کارفرما بعد از پرداخت آن بدون اطلاع کارگران از مجموعه شهرداری خارج شده است. بیش از ۲ سال است که پیمانکاران شهرداری از تحویل لوازم ایمنی فردی و لباس کار به کارگران خودداری می کنند. کارگران پیمانی شهر بندرعباس خواستار آن هستند تا شهردار در مقام کارفرمای اصلی چاره ای برای تامین منابع مالی و پرداخت دستمزد نیروی کار ببندد.

اعتصاب و تجمع کارگران فضای سبز

شهرداری آبادان

صبح روز سه شنبه ۹ دی ماه، کارگران فضای سبز شهرداری شهر آبادان، گفتند: حدود ۵۰ نفر از کارگرانی که در واحد فضای سبز شهرداری این شهر تحت مسئولیت پیمانکار مشغول کارند در ۴ ماه گذشته دستمزد و حق بیمه آنها کامل پرداخت نشده است. چندین سال است مطالبات مزدی و بیمه ای معوقه داریم. جدا از دستمزد، بیمه ما به صورت کامل به تامین اجتماعی پرداخت نمی شود. حداقل حقوق دریافتی کفاف زندگی ما را نمی دهد با این وجود بسیاری از مزایای مزدی کارگران فضای سبز همانند اضافه کاری ها و تعطیل کاری ها پرداخت نمی شود. مدیریت شهری آبادان هنوز تمهیدات قابل قبولی برای پرداخت مطالبات کارگران انجام نداده و بهانه همیشگی وی کمبود منابع مالی در شهرداری است.

تجمع فعالان محیط زیست خوزستان

بنا به یک گزارش منتشره، روز شنبه ۱۳ دی ماه، شماری از فعالان محیط زیست خوزستان در اعتراض به قطع ۲ هزار اصله درخت در پارک ملی کرخه برای ایجاد سیل بند در مراتع کرخه تجمع اعتراضی برگزار کردند. بر اساس این گزارش، برای احداث این سیل بند قرار است ۳ هزار اصله درخت دیگر هم قطع شود. جنگل های کرخه زیستگاه اصلی گوزن زرد ایرانی است.

اعتراض کارگران شرکت پیمانکاری

مخابرات تبریز

روز شنبه ۳۰ آذر ماه، کارگران معترض پیمانکاری مخابرات تبریز گفتند: در اعتراض به وضعیت شغلی خود مقابل استانداری آذربایجان شرقی تجمع کرده و خواهان تضمین امنیت شغلی خود و اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل در شرکت پیمانکاری شدیم. بر اساس ماده ۴۸ قانون کار جمهوری اسلامی، کارگاه‌هایی که مشمول قانون کار می‌شوند باید طرح طبقه‌بندی مشاغل را در ساختار اداری خود اجرا کنند. پس از تجمع این کارگران، نماینده فرماندار شهرستان تبریز کارگران معترض را به سمت سالن اجتماعات استانداری هدایت کرد و کارگران با مقام‌های استانداری، نمایندگان اداره کار و امام جمعه تبریز جلسه‌ای را برگزار کردند.

تجمع کشاورزان شرق استان اصفهان

به گزارش ایمنا، روز دوشنبه ۸ دی ماه، شماری از کشاورزان شرق استان اصفهان در اعتراض به عدم رسیدگی به مطالباتشان، در مقابل شرکت آب منطقه‌ای اصفهان دست به تجمع اعتراضی زدند. نماینده کشاورزان شرق اصفهان اظهار داشت: کشاورزان اصفهان خواهان تعیین مقدار حقاچه پایین دست و بالادست، ساماندهی بالادست رودخانه و بستن قرارداد مناسب و تعیین دقیق آب‌بندهای بین رودخانه هستند. وی اضافه کرد: مسئولان باید با برگزاری جلسه‌ای که نمایندگان صنف کشاورزان نیز در آن حضور داشته باشد، تکلیف درخواست‌های این قشر را مشخص کنند و اگر مشکلات ما حل نشود به تجمعات خود ادامه می‌دهیم.

تجمعات ادامه دار رانندگان اتوبوس‌های

درون شهری ارومیه در اعتراض به عدم

پرداخت مطالبات

روز سه شنبه ۲ دی ماه، شماری از رانندگان اتوبوس‌های درون شهری ارومیه برای چهارمین روز متوالی در اعتراض به عدم دریافت مطالبات خود دست به اعتصاب و تجمع اعتراضی زدند. یکی از رانندگان معترض می‌گوید: بنابر اعلام دفتر ریاست جمهوری، مقرر شده به رانندگان ناوگان حمل و نقل عمومی، قطعات و لوازم یدکی و لاستیک به صورت یارانه ای ارائه شود اما این امر تاکنون محقق نشده

است. شهروندان از ترس مبتلا شدن به کرونا کمتر سوار اتوبوس می‌شوند و با توجه به اینکه هزینه نگهداری اتوبوس‌ها زیاد است کار کردن در این شرایط مقرون به صرفه نیست و با توجه به بالا رفتن قیمت قطعات و لوازم یدکی فشار بیشتری بر رانندگان وارد شده است که باید با ارائه تسهیلات حمایتی باری از روی دوش رانندگان برداشته شود.

عدم پرداخت معوقات مزدی و بیمه ای

کارگران کارخانه رنگ‌سازی پارس پامچال

روز دوشنبه ۱۵ دی ماه، کارگران کارخانه رنگ‌سازی پارس پامچال واقع در شهر صنعتی قزوین از پرداخت نشدن ۴ ماه حقوق و ۸ ماه بیمه و سایر مطالبات صنفی خود خبر داده و به این امر اعتراض کردند. کارگران معترض افزودند: به علت پرداخت نشدن ۴ ماه از دستمزدهایمان، نسبت به هزینه‌های واقعی زندگی، هر روز سفره‌هایمان کوچکتر می‌شود. این کارگران که برای دریافت معوقات مزدی خود بارها به نهادهای مسئول مراجعه کرده‌اند، هنوز پاسخی دریافت نکرده‌اند. جدا از بحث حقوق، کارگران می‌گویند: حدود ۸ ماه حق بیمه ما نیز به حساب تامین اجتماعی واریز نشده است. بخش دیگری از مشکلات این واحد تولیدی به مشکلات شرکت با سازمان‌ها و ادارات دولتی بازمی‌گردد و این اختلال در تولید، باعث نگرانی کارگران باقیمانده بابت آینده شغلی آنها شده است. معوقات کارگران کارخانه پارس پامچال درحالی پرداخت نشده که مدیریت این مجموعه؛ عمده‌ترین مشکل این واحد تولیدی که یکی از واحدهای بورسی با ۲۸۰۰ سهامدار است را جدا از طلب کارگران و سایر بدهی‌ها، مشکلاتی می‌داند که از یکسال پیش برخی نهادها برای این واحد بوجود آورده‌اند و فعالیت کارخانه را در زمینه صادرات مسدود کرده‌اند. مسئولان این کارخانه همواره اذعان دارند تا وقتی منابع مالی کارخانه تامین نشود، توانایی افزایش تولید و پرداخت حقوق نخواهند داشت.

تجمع کارگران اخراجی کارگران رنگین

نخ سمنان مقابل استانداری

روز سه شنبه ۹ دی ماه، جمعی از کارگران بیکار شده کارخانه رنگین نخ سمنان گفتند: از سال ۹۲ که کارخانه تعطیل شده، بابت دریافت معوقات مزدی خود بالتکلیفیم. حدود ۵۰ کارگر هستیم که سنوات پایان خدمت و سایر معوقات مزدی ما، هفت سال بعد از تعطیلی کارخانه پرداخت نشده است. یکی از کارگران معترض با بیان اینکه معوقات کارگران بیکار شده از دو تا سه میلیون تومان شروع می‌شود و تا صد میلیون تومان هم می‌رسد، می‌گوید: بعد از بدقولی کارفرما همه کارگران به صورت مجزا به اداره کار سمنان شکایت کردند. بعد از کش و قوس‌های فراوان تعداد کمی از کارگران توانستند بخش حداقلی از مطالبات خود را دریافت کنند اما تعداد دیگری از کارگران

باقی مانده‌اند که هر کدام مبالغ زیادی از کارفرما طلب دارند و طی سالهای گذشته نیز بالتکلیف بوده‌اند. امروز سه شنبه، سیزدهمین بار است که به خاطر مطالبات مزدی خود تجمع می‌کنیم.

افزایش جانباختگان حوادث کار طی ۸

ماهه اول سال جاری در خراسان رضوی

روز پنج شنبه ۲۷ آذر ماه، مدیر روابط کار اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی خراسان رضوی با بیان اینکه ۴۳۲ حادثه کار طی ۸ ماهه اول سال جاری در استان رخ داده است، گفت: ۲۶ نفر به علت حادثه کاری جان خود را از دست داده اند که این آمار در مقایسه با مدت مشابه سال قبل از آن، ۲۲ نفر افزایش داشته است.

تجمع کارکنان بیمارستان کوثر شیراز

روز پنجشنبه ۱۱ دی ماه، تعدادی از کارکنان بیمارستان کوثر شیراز در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات مزدی خود، در مقابل بیمارستان تجمع کردند. این افراد با در دست داشتن دست نوشته هایی خواستار رسیدگی به مطالباتشان شدند.

تجمع باغداران شرق اصفهان

روز جمعه ۱۲ دی ماه، شماری از باغداران شرق استان اصفهان در مقابل دفتر نمایندگان رژیم در مجلس شورای اسلامی این شهر تجمع کردند. کشاورزان اصفهانی علت اجتماع خود را اعتراض به تخریب خانه باغ‌ها، عنوان کرده اند.

کشاورزان مبارک شهر شهرستان ملکان به

تجمع دست زدند

روز شنبه ۱۳ دی ماه، گروهی از کشاورزان مبارک شهر شهرستان ملکان واقع در آذربایجان شرقی، در اعتراض به تصرف اراضی کشاورزی خود برای توسعه شهرک صنعتی، در این شهرک دست به تجمع اعتراضی زدند. این کشاورزان با در دست داشتن شعار نوشته هایی خواستار بازپس‌گیری اراضی کشاورزی خود شدند. مسئولین با مشاهده این اعتراضات اقدام به کنگ زنی نکرده و با نیمه تمام گذاشتن این طرح محل را ترک کردند.

دادخواهی کارگران شهرداری ایلام به خاطر عدم دریافت دستمزد

روز یکشنبه ۲۳ آذر ماه، کارگران شهرداری ایلام که برای استمداد به دادسرای ایلام مراجعه کرده بودند، می گویند: مسئولان دادسرا به ما گفتند علت پرداخت نکردن حقوق کارگران مربوط به مسدود شدن حساب نیست چرا که حساب شهرداری موجودی کافی برای پرداخت حقوق را ندارد و اعتبار مالی آن یک میلیارد تومان است با این حال دادسرا برای پرداخت حقوق به کارگران اعتبار مالی شهرداری را تا سقف ۲۳ میلیارد تومان آزاد کرد. کارگران در خاتمه افزودند: کارگران این واحد شهری بیش از این تحمل بی پولی را ندارند و در این میان خدمات جبران ناپذیری به معیشت آنها وارد شده است.

بیکاری ۲۵۰ کارگر کارخانه سیمان سپهر در پی تعطیلی موقت این واحد صنعتی

به گزارش روز دوشنبه ۸ دی ماه، کارخانه سیمان سپهر در استان فارس به دلیل آنچه از سوی کارفرما انجام تعمیرات و نوسازی ماشین آلات عنوان می شود، موقتا تعطیل شده است و حدود ۲۵۰ کارگر کارخانه موقتا بیکار شده اند. این کارخانه درحالی تعطیل اعلام شد که کارفرما با نگه داشتن تعدادی از کارگران قصد دارد کلیه خطوط تولید کارخانه را بهسازی و تعمیر کند. برخی افراد تعطیلی این کارخانه را به بدهی های کارخانه به شرکت گاز مربوط کرده اند.

اعتصاب و تجمع اعتراضی راننده های اتوبوس های بیرون شهری در رباط کریم

روز جمعه ۵ دی ماه، دست کم ۸۰ نفر از راننده های اتوبوس بیرون شهری رباط کریم به شهر جدید پرند؛ با پارک کردن اتوبوس های خود در کنار اتوبان نسبت به افزایش نرخ قیمت عوارض آزادراه تهران - ساوه در کنار این اتوبان دست به تجمع اعتراضی زدند. گزارش به نقل از رانندگان معترض می افزاید: پیش از این نیز در تاریخ ۲۵ آبان ماه شماری از کامیون داران در اعتراض به افزایش نامتعارف عوارض اتوبان تهران ساوه تجمع کرده بودند که آن روز نماینده مردم رباط کریم و بهارستان با حضور در جمع کامیون داران وعده رسیدگی تا پایان آبان را داده بود اما این وعده عملی نشد.

اعتراض کارگران مترو تهران نسبت به عدم پرداخت معوقات مزدی

روز جمعه ۵ دی ماه، کارگران مترو تهران از عدم پرداخت چندین ماه معوقات مزدی و حق بیمه پرداخت نشده خود خبر دادند. این کارگران همچنین با اشاره به تعدیل ۳۷ نفر از نیروهای خدماتی به افزایش شدید فشارکاری خود اعتراض دارند. یکی از کارگران قطارشویی خط ۳ مترو گفت: ۶ سال است که در مترو تهران کار می کنیم و در ۲ سال گذشته با پیمانکاری کار می کنیم که کار کردن با پیمانکار شرایط را هر روز برای ما سخت تر کرده است. همچنین حق بیمه اسفندماه ۹۸ و خرداد ماه ۹۹ را واریز نکرده اند و این موضوع باعث شده همکارانم در دریافت بیمه بیکاری هم به مشکل بخورند. دو ماه است که به صورت ثابت کار می کنیم و هر روز باید سرکار حاضر باشیم؛ بدون تعطیلی، بدون استراحت و حاضر شدن سر کار برای ما یک "باید" است. حقوق ماه های دیگر نیز کامل پرداخت نشده است، ماسک را خودمان تهیه می کنیم و کفش هم خودمان خریده ایم. یکی دیگر از کارگران معترض گفت: قراردادهای سه ماهه و گاهی یک ماهه است و بیمه هم در این سه ماه نصفه و نیمه پرداخت شده است. هر وقت اسم حقوق را می آوریم، تهدید به اخراج می شویم.

اخراج ۱۵ کارگر در پروژه لوله گذاری بیجار به فومن

بر اساس گزارش روز دوشنبه ۱۵ دی ماه، یکی از کارگران اخراجی در پروژه لوله گذاری آب شرب سد مخزنی شهر بیجار به فومن گفت: حدود ۴۲ کارگر در این پروژه عمرانی مشغول به کار هستند که دست کم یکسال معوقات مزدی دارند اما از ابتدای دی ماه سال جاری کارفرما به دلیل برخی مشکلات ایجاد شده در پروژه، کار را متوقف کرده و حدود ۱۵ کارگر را بیکار کرده است. هر یک از این کارگران نزدیک به ۱۰ تا ۱۵ سال سابقه کاری دارند و این اخراج ها به بهانه کاهش هزینه ها صورت گرفته است. یکی دیگر از کارگران این پروژه عمرانی در همین رابطه گفت: از ابتدای دی ماه جاری به دلیل برخی مشکلاتی که در اجرای لوله گذاری رخ داده، از ورود برخی کارگران به محل کارشان جلوگیری کردند تا اینکه اخیرا از آنها خواسته شد برای دریافت بیمه بیکاری در کارگاه شرکت حاضر شوند. به گفته این کارگر، در پایان آبان ماه، این شرکت ۴ تا ۵ نفر دیگر از کارگران بومی را به دلیل عدم نیاز همزمان با اتمام قرارداد کار اخراج کرده که دلیل بیکاری یکی از کارگران، آسیب دیدگی شغلی بوده است. هیچکدام از کارگران تعدیلی وضعیت شان مشخص نیست و تنها کارفرما به آنها وعده کرده در صورت نیاز آنها را به کار بازمی گردانند. با این وجود کارگران نگران هستند با ادامه این وضعیت نتوانند برای مدت زیادی بدون درآمد زندگی کنند.

تجمع پرسنل شرکت سیمان خوزستان

به گزارش عصرجنوب، شامگاه چهارشنبه ۳ دی ماه، شماری از پرسنل شرکت سیمان خوزستان در اعتراض به توقف خط تولید که در پی قطعی گاز این شرکت رخ داده است، در مقابل ساختمان فرمانداری هفتگل دست به تجمع زدند. مدیرعامل شرکت گاز خوزستان گفت: از مهر ماه به کارخانه سیمان خوزستان در خصوص قطعی گاز در زمستان اطلاع داده بودیم و پیشنهاد کردیم اگر بناست در این کارخانه اورهال یا تعمیراتی انجام گیرد، در این بازه زمانی برنامه ریزی صورت گیرد. این موضوع سراسری و با دستور شورای عالی امنیت ملی برنامه ریزی شده است.

عدم پرداخت مطالبات مزدی کارگران مجتمع تجاری اروند

روز سه شنبه ۲ دی ماه، جمعی از کارگران مجتمع تجاری اروند (کنزالمال) گفتند: از روز پنجشنبه ۶ تا روز جمعه ۱۴ آذر ماه سال جاری برای معوقات مزدی و مشخص نبودن وضعیت پرداخت دستمزدان در محوطه مجتمع دست به اعتراض صنفی زدیم که در نهایت مسئولان مجتمع با پرداخت یک ماه از مطالبات ۳ ماهه کارگران، وعده پرداخت مابقی معوقات مزدی کارگران را در هفته های آینده دادند و ما نیز با اعتماد به این وعده ها، به اعتراض یک هفته ای خود خاتمه دادیم. همه کارگران تحت مسئولیت یک پیمانکار تامین نیرو و با نظارت شرکت توسعه تعاون منطقه آزاد تجاری اروند کار می کنند که هنوز معوقات مزدی آن ها را نپرداخته است.

عدم پرداخت معوقات مزدی کارگران شهرداری تبریز

روز یکشنبه ۷ دی ماه، یک عضو شورای اسلامی شهر تبریز در اعتراض به عدم پرداخت به موقع حقوق کارگران و کارکنان مجموعه شهرداری تبریز، جلسه شورا را ترک کرد. وی قبل از ترک جلسه گفت: تا زمانی که شهرداری در خصوص پرداخت حقوق کارگران گزارش درستی ندهد در جلسات شورا حاضر نخواهد شد.

کارگران برخی کارگاه های کوچک دو هفته تعطیلی آذر را حقوق نگرفته اند

روز دوشنبه ۸ دی ماه، کارگران برخی کارگاه های کوچک گفتند: ماه گذشته به خاطر محدودیت های کرونا، ۲ هفته اجباراً تعطیل بودیم. کارفرمایان این ۲ هفته را پای مرخصی بدون حقوق ما گذاشتند و برای این ۲ هفته ریالی به حساب ما واریز نکرده اند. تعطیلی دو هفته ای کرونا، خارج از اراده و خواست ما کارگران بود دولت تصمیم به تعطیلی گرفت؛ در این بین، چرا تاوان آن را ما کارگران باید بدهیم.

۳ ماه معوقات و مطالبات مزدی کارگران

کارخانجات بُتنی اندیمشک

روز چهارشنبه ۳ دی ماه، تعدادی از کارگران کارخانجات بتنی اندیمشک در استان خوزستان گفتند: در کنار عدم پرداخت ۳ ماه از دستمزدهایمان، ۳ ماه حق بیمه ما نیز به حساب تامین اجتماعی واریز نشده است. هم اکنون ۲ سال است به کارگران این کارخانه که در شرایط سخت و در محیطی حادثه‌ساز کار می‌کنند، لباس و کفش ایمنی کار داده نشده است و کارگران از جیب هزینه می‌کنند. در زمینه مشکلاتمان به هر مسئولی هم شکایت می‌کنیم فقط شنونده است و هیچ اقدامی نمی‌کند. کارگران می‌گویند که به دلیل ترس از اخراج توان اعتراض ندارند.

اعتراض جمعی از کارگران به کاهش مزد

و مزایای مزدی

روز جمعه ۱۲ دی ماه، جمعی از کارگران طرف قرارداد با یک شرکت بزرگ گفتند: این مساله، یعنی جابجایی میان شرکت‌های وابسته به یک هلدینگ یا کارفرمای مادر، موجب تغییر در معادلات روابط کار کارگران شاغل می‌شود. یکی از کارگرانی که همچنین اتفاقی را تجربه کرده است می‌گوید: سطح دستمزد و مزایای عرفی کارگاه‌ها با هم فرق می‌کند و وقتی از یک کارگاه به دیگری منتقل شدم، دستمزدم پایین آمد و از بسیاری از مزایایی که قبلاً می‌گرفتم، محروم شدم.

اعتصاب و تجمع کارگران

نیروگاه رامین اهواز

صبح روز شنبه ۲۲ آذر ماه، کارگران نیروگاه رامین اهواز واقع در شهر ویس استان خوزستان در ادامه تجمعات اعتراضی خود، در اعتراض به بی توجهی مقامات به خواسته‌هایشان دست از کار کشیده و در محوطه شرکت دست به تجمع زدند. بر اساس این گزارش، آن چه اصلی‌ترین مشکلات کارگران نیروگاه رامین اهواز را ایجاد کرده، باز گذاشتن دست پیمانکارانی است که در این نیروگاه امنیت شغلی آنها را در خطر انداخته‌اند. این وضعیت باعث شده تا در شرایط فعلی، تعداد کارگران موقت و پیمانکاری این نیروگاه بیش از تعداد کارگران رسمی آن باشد. مشکل دیگر کارگران این است که واگذاری ۴۹ درصد این نیروگاه به بخش خصوصی، منجر به اخراج

کارگرانی شود که با قرارداد موقت مشغول به کار هستند. به همین دلیل این گروه از کارگران خواهان استخدام رسمی خود در نیروگاه می‌باشند.

اسامی ۱۰ کشور با بدترین شرایط شغلی

برای کارگران

روز پنجشنبه ۳۱ دسامبر، بر اساس گزارش کنفدراسیون بین‌المللی کار فرانسه، در سال گذشته، کارگران آسیایی بدترین شرایط کاری را تجربه کرده‌اند. بنگلادش، در صدر کشورهای قرار دارد که بدترین شرایط کاری را برای کارگران ایجاد کرده‌اند. هندوراس و فیلیپین دو کشور دیگر هستند که به ترتیب در جایگاه‌های دوم و سوم قرار گرفته‌اند. وضعیت شغلی و زندگی کارگران برزیلی نیز مناسب نیست. این کشور آمریکای لاتین، در جایگاه چهارم جدول "بدترین کشورهای جهان برای کار" قرار گرفته است. هندوستان رتبه پنجم را به نام خود ثبت کرده است. ترکیه نیز در میان کشورهای قرار دارد که کارگران بدترین شرایط شغلی را در آنها تجربه کرده‌اند. این کشور اروپایی در جایگاه ششم جدول "بدترین کشورهای جهان برای کار" قرار دارد. کشورهای کلمبیا و قزاقستان نیز به ترتیب در جایگاه‌های هفتم و هشتم قرار دارند. برخی از کشورهای آفریقایی نیز در جدول بدترین کشورهای جهان برای کار حضور دارند. دو کشور زیمبابوه و مصر به ترتیب در رده‌های نهم و دهم جدول حضور دارند.

کارگران راه آهن سیریز کرمان، محروم از

ابزار کار، امنیت جانی و معیشتی

بر اساس گزارش روز چهارشنبه ۱۰ دی ماه، تصویری از کارگران خط راه‌آهن روستای سیریز کرمان منتشر شد. تصویری که حاکی از فقدان صد در صدی تامین امنیت جانی و شغلی این کارگران است. یکی از کارگران در تشریح این تصویر می‌گوید: ما کارگران راه‌آهن تعمیرات ریل هستیم. ۲۵ نفر بالای کامیون ۹۱۱ می‌شینیم، می‌ریم سرکار که توی اون ماشین فقط راننده بیمه‌ست. اگه اعتراض هم بکنیم، اخراج می‌شیم. وسایل داخل ماشین هم که می‌بینید، کپسول هوا و گاز! که اگه منفجر بشه همه می‌میریم. آنچه که کارگران راه‌آهن سیریز با آن دست و پنجه نرم می‌کنند، تنها مختص شرایط مرگبار جابه‌جایی شهری‌شان نیست. پرداخت معوقات مزدی کارگران آن هم به صورت هر ۳ ماه یک‌بار، رویه‌ای همیشگی است. یکی از کارگران در گفتگو با خبرنگار ایلنا گفته است: "در این شرایط کرونایی روزانه حدوداً ۱۰ ساعت کار می‌کنیم و کسی به فکر جان ما نیست. کفش و لباس کاری هم مرتب به ما داده نمی‌شود. در حال حاضر هم انتظار دریافت حداقل یک لباس زمستانی را داریم. برخی همکاران تعمیراتی هم از حق ابتدایی امکانات ایمنی و حتی تامین وسایل کاری نیز محروم ماندند."

جان باختن یک کارگر ساختمانی در حین

کار در اثر سقوط از ارتفاع

روز دوشنبه یکم دی ماه، فرمانده انتظامی شهرستان زنجان گفت: یک کارگر ساختمانی ۴۵ ساله در حین کار در یک مجتمع ساختمانی در حال ساخت در شهرک امیر کبیر زنجان خیابان ۱۳۵ تهرپارس، به دلیل نامعلومی از طبقه چهارم تا طبقه منفی در چاهک آسانسور سقوط کرد. این کارگر مصدوم به بیمارستان زنجان منتقل می‌شود اما به علت شدت صدمات و جراحات وارده، جان خود را از دست می‌دهد.

تجمع کارگران پروژه قطار شهری اهواز

روز جمعه ۲۱ آذر ماه، جمعی از کارگران شرکت کیسون (پروژه قطار شهری اهواز) در اعتراض به عدم دریافت ۲۰ ماه حقوق معوقه دست به تجمع اعتراضی زدند. کارگران شعار می‌دادند: "خوزستان بیچاره مسئول خوب نداره" "مترو مونو نساختند حقوق مان را خوردند" "مشکل ما حل نشه، هر روز همین بساطه"

تجمعات کارگران پیمانکاری آبدار خلخال

در اعتراض به ۸ ماه مطالبات

روز شنبه ۲۲ آذر ماه، کارگری در شرکت آب و فاضلاب استان اردبیل گفت: کارگران آبدار خلخال که تحت مسئولیت یک شرکت پیمانکاری در نگهداری تاسیسات آبرسانی فعالیت دارند، دست‌کم ۸ ماه دستمزد و سایر مزایا از کارفرمای خود طلبکارند. حدود ۶۲ آبدار در خلخال هستیم که بعد از ۱۰ تا ۲۰ سال سابقه کار هنوز وضعیت شغلی، حقوقی و بیمه‌ای مشخصی نداریم. در حالی مطالباتمان با تاخیر پرداخت می‌شود که در شرایط بد اقتصاد فعلی که همه چیز بیش از اندازه گران شده، ما در حال تجربه کردن شرایط بد معیشتی هستیم اما مسئولان شرکت آب و فاضلاب استان هیچ واکنشی نسبت به تعیین و تکلیف وضعیت مطالباتمان و پرداخت حقوق، بیمه و مشخص شدن وضعیت قراردادهایمان انجام نمی‌دهند.

تجمع کارگران پیمانکاری واحد

اتوبوسرانی شهرداری آبادان در اعتراض

به معوقات مزدی خود

صبح روز چهارشنبه ۱۹ آذر ماه، شماری از کارگران پیمانکاری واحد اتوبوسرانی شهرداری آبادان در اعتراض به عدم پرداخت چند ماه از معوقات مزدی خود، مقابل ساختمان سازمان اتوبوسرانی این شهر تجمع کردند. بر اساس این گزارش، این کارگران بخشی از نیروهای هستند که از طریق پیمانکار به عنوان راننده، کارگر تعمیرات موتوری و ستادی در مجموعه واحد اتوبوسرانی در شهرداری آبادان مشغول کارند.

برای آشنایی با دیدگاه ها و تحلیل
های چریکهای فدائی خلق ایران از
سایت های زیر دیدن کنید:

www.siahkal.com

www.ashrafdehghani.com

برای تماس با چریکهای فدائی خلق
ایران با نشانی زیر مکاتبه نمایید:

BM BOX 5051

LONDON

WC1N 3XX

آدرس پست الکترونیکی:

E-Mail:

ipfg@hotmail.com

چریکهای فدائی خلق ایران

"زمانی که فردی به فردی دیگر آسیب جسمی وارد می آورد، آن هم آسیبی که به مرگ وی بیانجامد، این را ما قتل غیر عمد می نامیم؛ و هنگامی که شخص ضارب از پیش بداند که آسیب وارده به مرگ طرف مقابل منجر خواهد شد، آنگاه عمل او را قتل عمد می نامیم. هنگامی که جامعه صد ها پرولتر را در چنان وضعی قرار می دهد که آنها به طور حتم به دام مرگی زودرس و غیر طبیعی می افتند، مرگی به همان اندازه ناشی از اعمال خشونت که مرگ در اثر شلیک گلوله و یا به ضرب شمشیر، وقتی جامعه هزاران انسان را از شرایط لازم حیات محروم ساخته و آنها را در شرایطی قرار می دهد که در آن قادر به زندگی کردن نیستند، وقتی آنها را به زور چوب قانون مجبور می سازد که در این شرایط بمانند تا مرگ که نتیجه اجتناب ناپذیر این شرایط است فرا رسد؛ وقتی جامعه می داند و به خوبی هم می داند که این هزاران نفر اجباراً قربانی این شرایط خواهند شد، و با وجود این، شرایط مربوطه را برقرار نگاه می دارد، این عمل جامعه یک نوع قتل عمد است، درست مثل قتل عمد توسط یک فرد؛ قتل پنهانی و خائفانه، قتل که هیچ کسی نمی تواند در قبال آن از خویشتن دفاع کند. قتل که ظاهراً قتل نیست، زیرا کسی قاتل را نمی بیند، زیرا که مرگ این قربانی چونان مرگی طبیعی به نظر می آید چرا که در آن، تعرض به عمل آمده بیشتر ناشی از بی عملی ست تا انجام وظیفه. ولی در هر حال در اینجا ارتکاب به قتل عمد محرز است"

(فردریک انگلس "وضع طبقه کارگر در انگلستان")

